

'MIJN MOEDER DROEG DE WERELD OP HAAR SCHOUDERS'

Ellen Faber (58) is kunstares in Amersfoort. Ze knipt figuren uit papier en tekent. Ontwierp ooit zelfs liturgisch kerkmeubilair. Voor haar is kunst net zo essentieel als ademen. Ellens moeder was ooit haar grootste fan. 'Dat ze is overleden, schrijnt nog steeds.'

PAPIERKUNSTENARES ELLEN FABER:

'Via mijn handen denk ik na over levensvragen'

Je werd geboren in een Amsterdamse flat, maar verhuisde op je zevende naar een huis met tuin in het dorp Noorden.

„Mijn broer en ik werden als eerste protestantse kinderen toegelaten op een katholieke school. Ik wilde vooral niet opvallen. Ik kon goed leren, maar liep daar nooit mee te koop. Als mijn klas naar de katholieke kerk ging om te biechten, ging ik gewoon mee. Ik hoefde alleen niet te biechten. Als mijn klasgenoten na elkaar het hokje in gingen, bleef ik zitten in de kerkbank.’

Lijk je het meest op je vader of op je moeder?

„Net als mijn vader ben ik introvert en lees ik graag. Als kind vond ik het al heerlijk om op de achtergrond een boek te lezen als er visite kwam. Dan voelde ik me erbij horen zonder dat ik deel hoefde te nemen aan het gesprek.’

Wat kreeg je mee van je ouders?

„Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet.’ Ze hielden niet van: zo hoort het en niet anders. Mijn ouders waren open in hun denken. Dat onze integere predikant bijvoorbeeld een deel van de gemeente tegen zich kreeg omdat hij voor de vredesbeweging was, hakte er

bij mijn moeder stevig in. Ze wilde daardoor zelfs niet meer naar de kerk.’

Beschrijf je moeder eens?

„Mijn moeder was superattent. Schreef altijd kaartjes, had voor iedereen een luisterend oor. Dat kreeg ik van haar mee. Nu ik terugkijk op mijn jeugd, ontdek ik wel steeds meer dat mijn moeder de balans miste tussen er zijn voor anderen en voor zichzelf. Zij droeg de wereld op haar schouders. Als haar broer belde met problemen, liet ze rustig haar eten koud worden. Het ging vaak ten koste van haar tijd met ons.’

Waarom koos je de kunstacademie?

„De decaan op de middelbare school vond de verpleging wel iets voor me en adviseerde me om door te leren voor afdelingshoofd. Maar het trok me helemaal niet. Ik wilde liever iets met mode doen. Toen een vriendin de open dag van de kunstacademie bezocht, ging ik mee. Zo kwam ik in Kampen terecht. Uiteindelijk koos ik daar de richting beeldhouwen.’

Zit dat kunstzinnige in je familie?

„Ik kom zeker uit een creatieve familie. Mijn oma breide veel voor me. En mijn moeder maakte graag sinterklaasurprises.’

Wat waren kruispunten in je leven?

„De verhuizing naar Noorden. Mijn opa overleed in die tijd en ik zag als gevoelig zevenjarige meisje hoeveel verdriet mijn altijd flinke moeder daarover had. Ik maakte daar ook voor het eerst kennis met rooms-katholieken. Misschien ben ik daardoor altijd naar oecumenische vieringen gegaan. Andere kruispunten waren dat ik op mijn 38^e, na jaren van verlangen, moeder mocht worden van onze zoon Tobias, en ook dat mijn moeder een week nadat ik haar had verteld dat ze oma zou worden, stierf aan kanker.’

Kon je rouwen om je moeder?

„Het was erg zwaar toen ze overleed. Mijn moeder was mijn grootste fan. Ze was zo trots op me. We schreven elkaar vaak brieven. Ik kon na haar dood inderdaad niet echt lang stilstaan bij mijn verdriet, want ik moest verder. Ik had te zorgen voor mijn kind. Wat

wel hielp in het rouwproces, was dat ik een grafmonument voor haar mocht ontwerpen. Toch mis ik haar nog steeds. Zeker als mijn leven niet lekker loopt. Dat ze is overleden, blijft schrijven.’

Twee jaar geleden kreeg je een auto-ongeluk...

„Daarna moest ik mezelf opnieuw uitvinden. Ik kon een tijdje zelfs niet knippen. Kunst is voor mij van levensbelang, dus zocht ik andere manieren om me te uiten. Gelukkig kon ik nog wel tekenen.’

Wat is kunst voor je?

„Door kunst uit ik me. Maak ik zichtbaar wat er in mij leeft. Wat ik denk, wat ik voel aan verlangens en verdriet. Zo denk ik via mijn handen na over belangrijke levensvragen. Wie ben ik? Wat geloof ik? Ook laat ik me soms leiden door verhalen uit de Bijbel.’

Bezoek je een kerk?

„Ik neem deel aan de Ruimtevieringen in Amersfoort. Dat zijn vieringen waarbij we op een eigentijdse manier met het christelijk geloof bezig zijn. Waar alle ruimte is voor muziek, dans en kunst.’

Wat zou jij je zoon (19) willen meegeven?

„Vertrouw op je innerlijk weten, gebruik dit als kompas. Laat je niet meeslepen door de wereld. Vergelijk jezelf niet met anderen. Weet dat je een mooi mens bent. En deel met anderen wat je bezighoudt.’ ♦

'DAT IK EEN GRAFMONUMENT VOOR HAAR MOCHT ONTWERPEN, HIELP IN HET ROUWPROCES'

